

Kız ve Küçük Köstebek

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Köstebek

Aysel Banu YAVUZAL

Maya bahçesini dünyadaki her yerden daha çok severdi. Her sabah sarı yağmur çizmelerini ve papatya yamalı yeşil tulumunu giyerdi. Defterini ve kalemmini kapar, keşfe hazır olurdu. Güneşli bir gün, havuçların yanında taze bir yumuşak toprak yığını fark etti. Bir şey orada kazı yapmıştı!

Maya diz çöktü ve mavi bahçe eldivenlerini giydi. Dikkatle izledi ve toprağın hareket ettiğini gördü. Sonra minik pembe bir burun dışarı fırladı! Kadife gibi koyu gri tüyleri ve kürek gibi büyük pembe patileri olan küçük bir köstebekti. Köstebek gizli gözlerini kırptı ve yıldız şeklindeki burnunu oynattı. Maya onu korkutmamak için nefesini tuttu.

"Merhaba, küçük köstebek," diye fısıldadı Maya. Köstebek korkmuş gibi görünmüyordu. Güçlü ön patileriyle yumuşak toprağı iterek işine geri döndü. Maya defterini açtı ve çizmeye başladı. Küçük hayvanı ve yuvarlak tombul gövdesini çizdi. Gördüğü her şeyi yazdı. Bu, harika bir keşfin başlangıcıydı.

Bütün hafta Maya, köstebeğin bahçenin altında tüneller kazmasını izledi. Tüneller, çiçeklerin ve sebzelerin altındaki gizli yollar gibiydi. Maya köstebeğin bunları neden yaptığını merak etti. Defterine tünellerin bir haritasını çizdi. Her gün köstebek yeni bir tünel kazıyordu. Maya tıpkı gerçek bir bilim insanı gibi sabırlı ve gözlemciydi.

Maya, köstebek tepelerindeki toprağın geri kalanından daha yumuşak ve daha koyu olduğunu fark etti. Eldivenli eliyle biraz aldı. Ufalanın ve hafif bir his veriyordu. Bunu, kısa dalgalı gümüşü gri saçları ve yuvarlak gözlükleri olan öğretmeni Bayan Rosa'ya gösterdi. Bayan Rosa gülümsedi ve "Bu iyi, sağlıklı bir toprağa benziyor, Maya!" dedi.

Bayan Rosa, köstebekler kazdığında toprağı karıştırdıklarını ve hava girmesini sağladıklarını açıkladı. "Hava ve karıştırma, bitkilerin güçlü büyümesine yardımcı olur," dedi. Maya'nın büyük koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Bahçeye yeni gözlerle baktı. Köstebek sadece kazmıyordu—yardım ediyordu! Maya bu meşgul küçük bahçıvan hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Maya, köstebeğin tünellerinin gerçekten bitkilere yardımcı olup olmadığını öğrenmeye karar verdi. Köstebeğin kazı yaptığı havuç tarhına baktı. Oradaki havuçlar diğerlerinden daha büyük ve daha yeşildi. Taze bir köstebek tepesinin yanındaki çiçekleri kontrol etti. Dimdik ve parlak duruyorlardı. Maya defterine yazdı: "Köstebek tünelleri = mutlu bitkiler!"

Maya keşfini sınıfıyla paylaşmak istedi. Bayan Rosa'ya köstebek tünelleri hakkında bir pano hazırlayıp hazırlayamayacağını sordu. Bayan Rosa ellerini çırdı. "Ne harika bir fikir, Maya! Pencere kenarındaki köşeyi kullanabilirsin." Maya, aralıklı dişlerini gösteren gülümsemesiyle parladı. Panosunu o gün planlamaya başladı.

Evde Maya malzemeleri topladı. Bahçenin büyük bir resmini, tüm tünellerle birlikte çizdi. Toprak için kahverengi, bitkiler için yeşil kâğıt kullandı. Hatta kilden küçük bir köstebek yaptı; pembe patileri ve kulağının arkasında küçük bir papatya vardı. Defteri bilgiler ve resimlerle doluydu. İnşa etmeye hazırdı.

Ertesi gün Maya her şeyi okula getirdi. Sınıf arkadaşı Leo hızla yanına koştu. Parlak yeşil gözleri ve heyecanlı, geniş bir gülümsemesi vardı. "Bunların hepsi ne?" diye sordu. Maya ona çizimlerini ve kil köstebeği gösterdi. Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Bir köstebek bahçenin daha iyi büyümesini mi sağladı? Bu harika!" Yardım etmek istedi.

Leo, Maya'ya çizimleri panoya asmasında yardım etti. Bandı tuttu ve kâğıttan yapraklar kesti. Maya kıl köstebeği ortaya yerleştirdi. Etiketler eklediler: "Köstebek tünelleri toprağı karıştırır," "Hava köklere yardım eder," ve "Bitkiler köstebekleri sever!" Bayan Rosa yanlarına geldi ve başını salladı. "Siz ikiniz harika bir ekip oluyorsunuz," dedi sıcak bir şekilde.

Pano tamamlandığında bütün sınıf etrafında toplandı. Maya, köstebeğin toprağı karıştıran ve havalandıran tünelleri nasıl kazdığını anlattı. "Köstebek küçük bir bahçıvan," dedi. "Bitkilerin şaşırtıcı şekillerde büyümesine yardım ediyor." Arkadaşları dikkatle dinledi. Leo kil köstebeğı işaret ederek, "Küçük bir hayvanın bu kadar çok iyilik yapabileceğini hiç bilmiyordum!" dedi.

Bayan Rosa, Maya'ya gülümsedi. "Dikkatle gözlemledin ve keşfini paylaştın," dedi. "Bilim insanları bunu yapar." Maya gurur duydu. Panosuna baktı ve bahçede kazı yapan küçük köstebeği düşündü. En küçük canlıların bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Sınıf, heyecanlı fısıltılarla uğulduyordu.

O öğleden sonra Maya bahçeye geri döndü. Sessizce oturdu ve köstebeği gözledi. Kısa süre sonra taze bir toprak yığını belirdi. Köstebeğin pembe burnu dışarı çıktı ve doğrudan ona bakar gibiydi. Maya fısıldadı: "Teşekkürler, küçük bahçıvan." Arkadaş olduklarını bilerek mutlu ve huzurlu hissetti.

Maya defterine bir resim daha çizdi: kulağının arkasında bir papatya olan köstebek, çiçeklerin altında mutlu mutlu kazıyordu. Yazdı: "Köstebekler bahçelerin büyümesine yardım eder." İzlemeye ve öğrenmeye devam etmeye karar verdi. Doğada her zaman keşfedilecek yeni bir şey vardı. Merakı, büyüüp gelişecek bir armağandı.

Ve o günden sonra Maya bahçeye hep hayranlıkla baktı. Her küçük canlının, ne kadar küçük olursa olsun, yapacak özel bir işi olduğunu biliyordu. Köstebek tünellerini kazmaya, toprağı karıştırıp havalandırmaya devam etti ve bahçe daha yeşil ve daha parlak büyüdü. Maya gülümsedi, doğadaki bir sonraki macerasına hazırdı.